

Nr 388.

Av herrar **Kyling** och **von Seth**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 235, angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1943/44.

1941 års militära förvaltningsutredning har föreslagit, att två departementsskrivare vid tygstaten skola utbytas mot två tygförvaltare av 1. klassen. Ifrågavarande tvenne beställningshavare tjänstgöra vid arméförvaltningens tygdepartement i tekniskt revisions- och granskningsarbete och äro avsedda för motsvarande tjänstgöring i den av förvaltningsutredningen föreslagna förrådskontrollen inom tygdepartementet. För dessa beställningar erfordras genom långvarig militär och civilmilitär tjänstgöring vunnit erfarenhet och ingående kannedom om tygmaterielen och om denna berörande olika förhållanden.

På grundval av militära förvaltningsutredningens förslag och häröver avgivna yttranden har Kungl. Maj:t förelagt riksdagen propositionen nr 180 angående organisationen av försvarsväsendets centrala förvaltning. Häri har emellertid förslaget om berörda utbyte icke upptagits, trots tillstyrkan och förslag av närmast ansvariga militära myndigheter — troligen i avvaktan på ingenjörutredningens väntade förslag, som dock icke synes komma att beröra tygstatens organisation.

Förvaltningsutredningens förslag om utbyte av departementsskrivare vid tygstaten mot tygförvaltare av 1. klassen grundar sig på framställningar från tygdepartementet. Det har härifrån framhållits såsom en påtaglig olägenhet med hänsyn till revisionsarbetets kontinuerliga fortgång, att departementsskrivarebeställningarna i regel endast under en kort tid innehavas av samma personer. Efter tillträdet av dessa beställningar söka och erhålla de i allmänhet ganska snart den högre beställningen vid tygstaten tygförvaltare av 1. klassen. Fall hava förekommit, då de båda departementsskrivarebeställningarna på kortare tid än ett år bytt innehavare.

Förvaltningsutredningens förslag har visserligen för tillfället hejdat den hastiga omsättningen i departementsskrivarebeställningarna, men skulle det föreslagna utbytet icke komma till stånd snart, återupptages "passagen" igen.

Denna är nämligen även en snabbare löneklassuppflyttningsfråga. Befordringsgången för berörda personal vid tygstaten är: antingen tygförvaltare av 2. klassen (TF2, lönegrad Ca 15) — departementsskrivare (DS, lönegrad Ca 17) — tygförvaltare av 1. klassen (TF1, lönegrad Ca 18) eller TF2 — TF1. Befordran över departementsskrivarebeställningen medför i regel en löneklass högre löneplacering vid senare skeende befordran till tygförvaltare av 1. klassen än om befordran sker direkt från tygförvaltare av 2. klassen till tygförvaltare av 1. klassen.

Detta framgår av följande exempel å de båda befordringslägena (A och B), varvid som utgångspunkt tagits likartad löneplacering som TF 2 i löneklass Ca 18 från och med den 1/1 1942.

Befordringsläge A			Befordringsläge B		
Befordran TF2 — DS den 1/1 1944 och DS — TF1 den 1/7 1945			Befordran TF2 — TF1 den 1/7 1943		
Löneklassplacering		Löneklass	Löneklassplacering		Löneklass
som	fr. o. m.		som	fr. o. m.	
TF2	1/1 1942	Ca 18	TF2	1/1 1942	Ca 18
DS	1/1 1944	Ca 19	TF1	1/7 1943	Ca 19
	1/1 1945	Ca 20		1/1 1945	Ca 20
TF1	1/7 1945	Ca 21		1/1 1948	Ca 21
	1/1 1948	Ca 22		1/1 1951	Ca 22

Exemplet giver vid handen, att enligt befordringsläge A uppbäres en löneklass högre lön än enligt B icke mindre än i 5 1/2 år (tiden 1/7 1945—1/1 1951), fastän befordran till DS enligt A skett senare än till TF1 enligt B. Med högre löneklassplacering vid befordran minskas och vid lägre löneklassplacering ökas antalet år i motsvarande grad. Det är emellertid uppenbart att med ofta återkommande sådan "passage" över departementsskrivarebeställningarna statens löneutgifter bliva högre, än om de båda departementsskrivarebeställningarna vid tygstaten, som föreslagits, bleve utbytta mot tygförvaltarebeställningar av 1. klassen, som endast har en löneklass högre slutlön än departementsskrivare. När flera än två tygförvaltare av 1.klassen hava passerat över departementsskrivarebeställningarna och uppbära en löneklass högre lön än om de befordrats från tygförvaltare av 2. klassen direkt till tygförvaltare av 1. klassen, bliver nämligen lönekostnaden för staten större. Därtill kommer även flera utgående flyttningkostnadsersättningar för staten enligt A. Pensionskostnaderna i båda fallen bliva desamma, då departementsskrivarna alltid hava möjlighet att kunna söka och erhålla befordran till tygförvaltare av 1. klassen, förr eller senare.

Av det ovan anförda framgår, att det är för staten ekonomiskt fördelaktigare ju förr utbytet mellan departementsskrivare och tygförvaltare av 1. klassen vid tygstaten kommer till stånd. Starkt vägande tjänsteskal tala ock härför.

Vi få därför hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 235 med därtill hörande personalstater för budgetåret 1934/44 måtte besluta att vid tygstaten öka antalet föreslagna tygförvaltare av 1. klassen med två mot indragning av de båda departementsskrivarebeställningarna.

Stockholm den 19 maj 1943.

Folke Kyling.

T. G. v. Seth.